

Sygn. akt III CSK 271/07

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa J. B.

przeciwko A. B.

o rozwód,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 października 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 9 listopada 2006 r.,

**zwraca sprawę Sądowi Apelacyjnemu w celu usunięcia
dostrzeżonych braków.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 9 listopada 2006 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powódki J. B. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 10 kwietnia 2006 r., wydanego w sprawie o rozwód, dotyczącą wyłącznie rozstrzygnięcia w przedmiocie żądania eksmisji pozwanego A. B. ze wspólnego domu stron.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego powódka wniosła skargę kasacyjną kwestionującą – podobnie jak apelacja – jedynie rozstrzygnięcie co do żądania orzeczenia eksmisji pozwanego. W skardze kasacyjnej powódka nie wskazała jednak wartości przedmiotu zaskarżenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedmiotem skargi kasacyjnej jest zawarte w wyroku rozwodowym rozstrzygnięcie w zakresie żądania eksmisji byłego małżonka ze wspólnego domu, wydane na podstawie art. 58 § 2 k.r.o.

Sąd Najwyższy wyjaśnił, że zaskarżenie jedynie orzeczenia eksmisyjnego, zawartego w wyroku rozwodowym skutkuje uprawomocnieniem się tego wyroku w pozostałej części. Sprawa ta nie jest już zatem sprawą o rozwód, ale staje się sprawą o eksmisję. Oznacza to, że jest ona sprawą o prawa majątkowe w rozumieniu art. 398² § 1 k.p.c., w której dopuszczalność skargi kasacyjnej jest uzależniona od wartości przedmiotu zaskarżenia, ustalonej zgodnie z art. 23 k.p.c. stosowanym *per analogiam* (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 1996 r., III CKN 13/96, OSNC 1997, nr 3, poz. 33, z dnia 18 grudnia 1996 r., I CKN 21/96, OSNC 1997, nr 4, poz. 42, z dnia 12 grudnia 1997 r., II CKN 481/97, OSNC 1998, nr 6, poz. 102 i z dnia 23 lipca 2004 r., III CZ 51/04, BSN 2005, nr 2, s. 48)

Tymczasem powódka w skardze kasacyjnej nie wskazała wartości przedmiotu zaskarżenia, co stanowi brak usuwalny skargi, o którym mowa w art. 398⁴ § 2 k.p.c.

Z tego względu, Sąd Najwyższy zwrócił akta sprawy w celu usunięcia ww. braku formalnego, stosownie do art. 398⁶ § 3 k.p.c.